

M. A. ULJANOVALLE

17/VIII.

Rakas äiti, toissa päivänä sain 29. VII (10. VIII) päivätyn kirjeesi, samoin kirjeen Manjashalta.

Ihmettelen: miksi kirjoitat aina, että minä kirjoitan harvaan: mikäli muistan, olen jo pitkän aikaa kirjoittanut joka viikko, toisinaan kaksikin kertaa viikossa, t.s. joka postissa.

Minäkin alan nyt olla ymmällä kirjalaatikon suhteen: sen jälkeen kun kesäkuun lopussa sain Krasnojarskista tiedotuksen, että kirjojen pitäisi saapua kesäkuun lopulla ja että niistä pitää maksaa noin 9 ruplan lisämaksu, en ole saanut mitään tietoa, vaikka silloin heti (1. VII) lähetin Krasnojarskiin kaksi kirjettä kirjoista, toinen niistä oli rahakirje *. Tuttavani, joka lupasi huolehtia kirjoistani, osoittautui tavattoman välinpitämättömäksi eikä edes vastaa kirjeisiin ⁷⁷. Lähetin nyt Popovalle avonaisen vastauskortin, ehkäpä saan vastauksen ⁷⁸. Hyvin harmillinen juttu! Pahinta on se, etteivät edes kirjoita, eivät tiedota, miten asia on! Eiköhän viivytykseen ole syyssä rahtitavarakonttori? Ne lurjuksethan eivät taida ottaa määrääaikana toimitettavaksi eivätkä vastaa viivytyksestä?

Anjutakin kirjoittaa minulle kirjeidenne häviämisestä. (Sain muuten häneltä Gumpłowiczin ja „Archivin”. Kiitokset kummastakin kirjasta.) En tiedä, mitkä kirjeet ovat hävinneet: tiedotan aina, mitä saan. Eräs kirje lojui pari kuukautta Minusinskissa, kuten sinulle jo kirjoitin. Lähetin jo silloin valituksen Minusinkin postikonttoriin ja liitin sen mukaan todistuskappaleena kyseisen kirjeen kirjekuoren *. Jos kirjattuja kirjeitä tai ristosidelähetyksiä on

* Kirjeet eivät ole säilyneet. *Toim.*

hävinyt, pitää säilyttää kuitit ja vaatia ehdottomasti korvaus — vain siten voimme opettaa siperialaisia „Ivan Andreitsheja”⁷⁹ täsmällisyyteen.

Itsestäni ei toden totta ole mitään kirjoitettavaa. Siksi kirjeetkin ovat lyhyitä, kun elämä on kovin yksitoikkoista: koko ympäristön olen jo kuvannut; omassa elämässäni päivä eroaa toisesta vain siinä, että tänään luen yhtä kirjaa, huomenna toista; tänään menen kävelemään kylästä oikealle, huomenna vasemmalle; tänään kirjoitan yhtä, huomenna toista (nykyisin olen irrottautunut perustyöstäni ja kirjoitan erästä kirjoitusta⁸⁰). Olen tietysti täysin terve, käyn toisinaan metsästämissä. Sää on nykyisin inhottava: tuulta, kylmää, syyssateita, joten istun enemmän kotona. Luultavasti syyskuussa tulee vielä kauniita päiviä. Aion käydä Minusinskissa ostamassa itselleni yhtä ja toista — lampun, eräitä esineitä talveksi y.m.; aion käydä siellä yhdessä Prominskin⁸¹ kanssa.

Manjashalle kiitos kirjeestä. Hän kysyy, mitä haluaisin itselleni ulkomailta: Mitja muka haluaa teräskellon. Hm, hm! Kello minulla on ja se on käynyt toistaiseksi hyvin, mutta ehkä herätyskellon, se olisi (tai oikeammin voisi olla) hyvin tarpeen, sillä nukun täällä tavattoman pitkään, niin että olen varmasti kuitannut täydellisesti tutkintovankeuden aikaiset univelat ja nukkunut jopa liikaakin... Mutta miten lähetätte sen tänne? Pitäisi kai odottaa matkalaista...

Se on itsestään selvää, että maalla asuessaan Anjuta ei voi täyttää pyyntöjäni kirjojen suhteen. Mutta jos hän paluumatkallaan käy Berliinissä tai Leipzigissä, silloin ehkä voi. Kirjoitin jo, että kirjailija lupasi pyynnöstäni lähettää kirjoja ja olen saanut häneltä eräitä (ja saan luultavasti edelleenkin)—siis tältä puolen olen turvattu melko hyvin enkä toistaiseksi ole puutteessa.

Suutelen sinua ja sisaria. V. U.

*Kirjoitettu elokuun 17 pnä 1897
Lähetetty Shushenskojen kylästä
Sveitsiin*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 2.—3. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan